

“23 minuter i helvetet”

En person som rönt stor uppmärksamhet de senaste åren är amerikanen Bill Wiese, författare till boken *23 minuter i helvetet*.¹ Enligt honom själv fick han vara med om en märklig händelse senhösten 1998: “*Det var natt och jag kastades ur min säng och fördes ner till helvetet*”. Han berättar i boken att han fick tillbringa 23 minuter på denna fruktansvärda plats. En plats där han först blev torterad av demoner för att sedan hamna vid randen av en jättelik eldsjö, en sjö där han fick se och höra hur människor plågades i lågorna. Men många av de bibelverser han använder för att belägga sina upplevelser är helt ryckta ur sina sammanhang. Det går därmed inte att utifrån Bibeln bekräfta att det han varit med om är sant. I denna artikel har dock inte alla motsägelser tagits upp utan bara de mest uppenbara.

Den plats han kallar för helvetet uppger han vara det hebreiska *Sheol* (grek. *Hades*), inte *Gehenna*. Han berättar i boken att han på denna plats “*kunde tänka, resonera och minnas saker. Mitt känsloliv fanns där och trots att jag var helt utmattad var mina fem sinnen skarpa.*” Här har vi flera ord som står i skarp kontrast till en mängd texter i Bibeln, däribland orden av Salomo: “*De som lever vet att de måste dö, men de döda vet ingenting ... I graven [sheol] dit du går kan man inte verka eller tänka, och där finns ingen kunskap eller vishet.*”² Hur kunde Bill både tänka, resonera och minnas om *Sheol* är en plats där man inte kan verka eller tänka? Hur kunde hans fem sinnen vara skarpa när man som död inte vet någonting? Han beskriver även att han hade en kropp i detta ”helvete”:

*“Jag märkte att **jag hade en kropp, precis som den jag lever i** och jag började vända mig om och se mig omkring ... Besten kastade mig in i stenväggen och jag sjönk ihop på golvet. Det kändes som om **varje ben i min kropp** hade krossats. Smärtan sköljde över mig ... Den andre besten tog tag i mig bakifrån med sina vassa klor och fenor och kramade mig så hårt att fenorna borrades in i **min nakna rygg**. Jag var som en liten docka i hans enorma famn och han nöp tag i **mitt bröst** med sina sylvassa klor så att **skinn och kött** slets loss från **min kropp**.”*

Kan någon säga var i Bibeln det står att människan får en tillfällig kropp mellan insomnandet (döden) och uppståndelsen? I sitt första brev till församlingen i Korint skrev Paulus både om den jordiska och himmelska kroppen, men nämnde ingenting om en “mellanstadiekropp”. Nej, Salomo har sedan länge visat oss den enkla sanningen att “*jord är du och jord skall du åter bli*”,³ och detta ända fram till uppståndelsen. De tre bibelverser Bill hänvisar till för att belägga att han faktiskt hade en kropp på denna fruktansvärda plats är följande:

*“Var inte rädda för dem som dödar kroppen men inte kan döda själen. Frukta i stället honom som kan fördärva [apóllymi] både själ och **kropp** i Gehenna.”*⁴

¹ Wiese, Bill. *23 minuter i helvetet*. Gospel Media Sweden, 2007.

² Pred. 9:10

³ 1 Mos. 3:19

⁴ Matt. 10:28

*“Om ditt högra öga förleder dig till synd, så riv ut det och kasta det ifrån dig! Det är bättre för dig att en av dina lemmar går förlorad än att hela din **kropp** kastas i Gehenna.”⁵*

“Likt dödsriket [Sheol] vill vi sluka dem levande, fastän friska och sunda måste de fara ner i graven [bor].”⁶

Han skriver visserligen att den kropp han hade inte var hans jordiska kropp utan en annan. Den fungerade på samma sätt bortsett från att det inte fanns något blod eller vatten i den. I de två första verserna ser vi att Jesus inte talade om en “mellanstadiekropp” utan om en jordisk kropp. I den tredje och sista versen verkar han utgå från att det är den jordiska kroppen som skall fara ner i graven, till hans påstådda helvete (*sheol*). Detta är dock motsägelsefullt eftersom han sade att han inte hade sin jordiska kropp där. Dessutom går det emot orden av Salomo (ovan) att kroppen efter döden vänder åter till jord. Vad gäller det hebreiska ordet *bor* kan detta visserligen vara kopplat till de dödas boning,⁷ men det normala är ändå att det syftar på jordiska platser som “cistern”, “grav” och “fängelse”.⁸

Bill poängterar i boken att människorna på denna plats kommer att plågas i all evighet. Men i första versen ovan har vi det grekiska ordet *apólymi* som betyder “döda”, “förgöra” och “utsläcka”. Om nu Gud har makt att utsläcka hela människan i *Gehenna*, vad finns då kvar att plågas med i all evighet? Förväntar vi oss verkligen att Gud tillåter demoner att obarmhärtigt plåga människor fram till den slutliga domen, *innan* ”gärningarnas böcker” har öppnats, för att därefter utplåna dem? Står det inte i Bibeln att Gud ”är god mot de otacksamma och onda” (Luk. 6:35)? Visserligen syftar denna vers först och främst på Guds godhet för de otacksamma och onda här på jorden, men visar ändå vilken kärlek Han har till dessa människor. Om nu Gud har en sådan kärlek till dem, varför skulle Han då tillåta dem att plågas så pass grymt som Bill påstår?

Som stöd för att det helvete han fick se verkligen är en brinnande plats, ger han en rad bibeltexter som belägg för detta. Men inte en enda av dem visar klart och tydligt att det han påstår är sant. Istället handlar flera av dem om tiden *efter* domens dag, den tid då människor skall kastas i *Gehenna* (Ps. 37:20; Mal. 4:1; Matt. 13:41-42; Luk. 16:24; Joh. 15:6; Jud. v. 7; Upp. 9:2; Upp. 14:10). En av dessa bibeltexter handlar om den rike mannen och Lasarus. Men detta är en liknelse och inte något som verkligen har hänt (se under *Den rike mannen och Lasarus*). Det speciella med vissa av texterna är att de handlar om ett förintande av människor i det slutliga *Gehenna*, och inte om ett tillstånd av evig plåga. Låt oss ta Malaki 4 som exempel:

*“Se, dagen kommer, den brinner som en ugn. Då skall alla högmodiga och alla som handlar ogudaktigt vara **som halm**. Dagen som kommer skall **bränna upp dem**, säger HERREN Sebaot, den skall lämna kvar **varken rot eller kvist**.”⁹*

På vilket sätt visar denna vers att människor just nu plågas i ”helvetet”? Talar den inte istället om en dag ”som kommer” och att människorna på den dagen skall tillintetgöras? Bill skriver även att det runt omkring eldsjön fanns det demoner av alla slag och storlekar. Ondskefulla varelser vars ögon

⁵ Matt. 5:29

⁶ Ords. 1:12

⁷ Jes. 14:15

⁸ 2 Mos. 21:33; 12:29; Ords. 28:17

⁹ Mal. 4:1

gav uttryck för ett bottenlöst hat mot människorna i detta brinnande inferno. Han upplevde dessa demoner som fjättrade i väggen *“och jag var glad över att de inte kunde komma dit jag stod”*. För att styrka detta använder han sig av Judas brev, vers 6:

“Tänk också på de änglar som inte bevarade sin höga ställning utan övergav sin rätta hemvist. Dem håller han i förvar i mörker med eviga bojor till den stora dagens dom.”

Mycket riktigt håller Gud dessa änglar fastkedjade i förvar fram till domens dag. Men trots att han använder sig av denna vers, uppger han några sidor tidigare i boken hur fyra demoner (fallna änglar) hade kommit in i det fängelse han befann sig i. Dessa var uppenbarligen inte fastkedjade utan var fria att gå vart de ville. Efter att Bill blivit torterad av dessa demoner lyckades han till sist ta sig ut ur fängelset, bara för att strax därpå få uppleva hur *“en av de två äckliga demonerna grep tag i mig igen och bar mig tillbaka till cellen”*. Denna demon kunde alltså bära honom tillbaka in i cellen, vilket går totalt emot det Judas skrev. En fastkedjad demon kan inte göra det Bill Wiese skriver om i sin bok. Visserligen lär Bibeln att demoner har makt att skada människor här på jorden, men var står det att dessa har makt att plåga människor i ett så kallat helvete? Bill säger följande om detta i sin bok:

*“Jag tror att Gud tillåter demonerna att plåga de fördömda och jag har angett de bibelverser som jag menar antyder detta. **Det står kanske inte helt uttryckligt i Skriften** och vissa teologer håller måhända inte med mig.”*

Om denna demoniska plåga inte uttryckligen står i Skriften kan man verkligen undra varför Gud i så fall inte har visat detta mer tydligt. Vill verkligen Gud hålla oss ovetande om en så fruktansvärd plats? De bibelverser han menar antyder om en sådan tillvaro handlar i själva verket enbart om demoners angrepp på människor här på jorden (1 Kung. 18:28-29; Job 2:7; Matt. 8:28; Mark. 5:5; Mark. 9:17-18, 22; Luk. 9:39; Luk. 11:24-26; Luk. 22:31-32a; Joh. 10:10; Apg. 5:16; 2 Kor. 12:7; Efe. 6:16; Upp. 9:10). Inte en enda vers visar att dessa demoner torterar människor på den plats han kallar för helvetet. Man kan även undra varför en kärleksfull Gud skulle tillåta demoner att få fritt utlopp för sitt hat när Gud, enligt Bibeln, straffar människor i förhållande till de brott de begår (se under *Guds rättvisa domslut*). Dessutom, om Gud, enligt Judas brev, håller de fallna änglarna fastkedjade i förvar, hur kan han då samtidigt tillåta dem att plåga människor? Men som stöd för sin uppfattning att demoner kan befinna sig i “helvetet” förklarar Bill att *“dessa änglar kastades ner i helvetet som det står om i Judas 6-7 och 2 Petrus 2:4”*. Problemet är att ingen av dessa båda texter bekräftar det han påstår:

“Tänk också på de änglar som inte bevarade sin höga ställning utan övergav sin rätta hemvist. Dem håller han i förvar i mörker med eviga bojor till den stora dagens dom. Så är det med Sodom och Gomorra och städerna däromkring. På samma sätt bedrev de otukt och följde onaturliga begär. De står som ett varnande exempel och får sitt straff i evig eld.”¹⁰

*“Gud skonade inte de änglar som hade syndat utan kastade dem i **avgrunden** [Tårtaros] och överlämnade dem åt mörker och kedjor, för att de skulle hållas i förvar till domen.”¹¹*

¹⁰ Jud. v. 6-7

¹¹ 2 Petr. 2:4

I andra versen står det att dessa änglar kastades ner i avgrunden (*Tártaros*). Det grekiska ordet här är alltså inte *Hades* utan *Tártaros*, vilket är en annan plats än den Bill påstod sig ha varit på. I hela Nya testamentet förekommer *Tártaros* bara i denna vers och är mer kopplat till fallna änglar än till människor. Dessutom står det i båda texterna att dessa änglar är fastkedjade, inte att Gud använder dem för att plåga ogudaktiga människor. I den webbaserade bibelkommentaren *Forerunner Commentary* ser vi tillvaron för dessa fallna änglar:

*“Rebellious angels, unlike mortal humans, must be imprisoned because angels or demons, being composed of spirit, do not die as humans do. The ‘angels who sinned,’ Peter and Jude say, were cast down to Tartarus (‘a place of restraint,’ a prison) where they are bound until God judges them.”*¹²

Han beskriver att det i ”helvetet” även fanns, förutom alla de skräckinjagande demonerna, den sortens djur och insekter många människor har fobier för:

“Utmed väggen såg jag även jättelika råttor och meterlånga spindlar. Självklart fanns där även reptiler och väldiga maskar som ringlade omkring.”

Var i Bibeln står det att ”helvetet” kryllar av jättelika råttor, meterlånga spindlar, reptiler och väldiga maskar? Om Gud i sitt ord vill varna oss för en så fruktansvärd plats borde väl denna information finnas med. De enda verser han ger i boken för att styrka detta handlar om maskar och då i förhållande till två saker: Vid kroppens nedbrytningsprocess i graven samt vid platsen för det framtida *Gehenna* (Job 21:26; 24:20; Jes. 14:11; 66:24; Mark. 9:44, 46, 48). Men ingen av verserna visar att dessa maskar har en tortyrliknande funktion i ett nutida faktiskt helvete.

¹² <http://bibletools.org/index.cfm/fuseaction/Bible.show/sVerseID/30444/eVerseID/30445> 2009-11-04